

Nawet, Gdy Nie Będę Chciał

Boję się, dotyku Twych słów
Bywających raz ciepłem łąki pełnej kwiatów
Lecz jak często trucizną, sączącą się w serce

Boję się, tęskniąc jednakże
Nigdy tego nie ukrywałem i nie zamierzam
Plwam na tę dumę obojętności, która nigdy słodczy nie przynosi
Jednak moja cisza to strach przed kolejnym ostrzem
To nie tak, że nie zostawiłem Ci wyboru:
Moje drzwi są zawsze otwarte
Możesz przybyć, jak do dawno nieodwiedzanego domu

Kiedyś Ci umrę, Szatanku
A wówczas już nie będzie powrotu
Choćbym i bardzo chciał

29-01-2022

Pisany w drodze z Rabki do Łańcuta. Z początku miał być komentarzem pod hashtagiem, jako odpowiedź na ostatnie dwa posty na Tumblrze, ale jakoś tak poczułem, że chyba w formie wiersza lepiej to zepnę w całość, może odrobinę bardziej klarownie. W odróżnieniu od komentarza, trochę bardziej położę tu nacisk na ten paraliżujący strach, który czuję, myśląc o powrocie. Z drugiej strony tęsknię, równie mocno.

Tytuł jest nawiązaniem do najbardziej znanego utworu Rezerwat.

Dla S. Jeśli to czytasz, pamiętaj, że jestem obok. I życzę Ci wszystkiego co najlepsze, ze mną lub bez.

Sirus "Cycleheart", "The People We've Lost", Empty "Ghost Beside You", "Blue"
Przepisywane z komórki przy: SDH "Poem Against Strong Thinking"